

Viši sud u Bijelom Polju u vijeću sastavljenom od sudija Radoslava Konatara, kao predsjednika vijeća, Jokana Varagića i Šefkije Dješevića kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Smolović Rade, u krivičnom predmetu protiv osumnjičenih K. M. i S. Z. iz R., zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st.2 KZ odlučujući o žalbi oštećenog kao tužioca K. S. iz R., izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda u Rožajama Kv. br.100/11 od 25.05 2011. godine, na nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 13.06 2011 godine, donio je

RJEŠENJE

ODBIJA se kap neosnovana žalba oštećenog kao tužioca izjavljena protiv rješenja Osnovnog suda u Rožajama Kv. br.100/11 od 25.05 2011 godine.

Obrázloženje

Rješenjem Osnovnog suda u Rožajama Kv. br. 100/11 od 25.05 2011 godine, odbijen je zahtjev za sprovodjenje istrage protiv osumnjičenih K.M. i S. Z. iz R., zbog krivičnog djela zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 2 KZ, po zahtjevu za sprovodjenje istrage oštećenog kao tužioca K. S. iz R.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio oštećeni kao tužilac zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka.U žalbi se u bitnom navodi da iz prikupljenih podataka postoji osnovana sumnja da su okrivljeni izvršili predmetno krivično djelo.Naime, da su okrivljeni pribavili protivpravnu imovinsku korist tj. novac dobije od socijalne kartice-materijalno obezbjedjenje porodice u iznosu od 21.318,00 € i to za period od decembra 1991 god. do 04.01 2008 god. za koji iznos su oštetili kako tužioca tako i Ministarstvo za rad i socijalno staranje.Da prvostepeni sud ne uzima u obzir rješenje br. 1903 od 21.06 1991 god. kojim je tužiocu priznato pravo na socijalnu kartu i koji je u prethodnom periodu bio korisnik tog prava.Da nije cijenjena ni činjenica da je zbog čeka od juna 1991 god. koji mu je ukraden morao da vodi parnicu pa mu ukinuto pravo na novčanu naknadu po osnovu socijalne sigurnosti porodice.Da su osumnjičeni falsifikovanjem rješenja br. 1903 pokušali da prevare sud, iako to rješenje ne

postoji, pa se nije mogla ni vršiti isplata.Da prvostepeni sud ne prihvata ni jedan dokaz koji upućuje da su osumnjičeni izvršili krivično djelo koje im je stavljen na teret.Predlog je da ovaj sud uvaži žalbu i pobijano rješenje ukine.

Nakon razmatranja pobijanog rješenja, žalbe i svih predmetnih spisa, ovaj sud je našao:

Žalba nije osnovana.

Argumentima iznesenim u žalbi ne može se dovesti u pitanje zakonitost pobijanog rješenja, niti vrijednosni značaj datih razloga u obrazloženju za zaključak o neosnovanosti žalbe osudjenog.

Istražni sudija je postupajući po zahtjevu oštećenog kao tužiooca za sprovodjenje istrage, ocijenio sve podatke iz materijala prikupljenog u pretkrivičnom postupku našao da ne postoji osnovana sumnja da su osumnjičeni izvršili krivično djelo koje im se stavlja na teret, pa je izjavio neslaganje sa zahtjevom za sprovodjenje istrage, nakon čega je o tom neslaganju odlučilo vijeće prvostopenog suda pobijanim rješenjem.

U postupku donošenja pobijanog rješenja , kao ni u samom rješenju nijesu učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz čl.376.st.1. tač.11. Zkp-a na čije postojanje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti shodno čl. 388 ZKP. a žalbom oštećeno kao tužioca se na ukazuje na postojanje drugih povreda odredaba u krivičnom postupku .

I po nalaženju ovog suda, prvostepeni sud je u pobijanom rješenju dao jasne i dovoljne razloge zbog čega nalazi da nema mjesta sprovodjenju istrage protiv osumnjičenih za označeno krivično djelo zahtjevom za sprovodjenje istrage oštećenog kao tužioca stavljen je na teret K. M.direktoru JU Centra za socijalni rad opštine Rožaje i Z. S. pravnici u istom Centru ,da su u saizvršilaštvo pribavili protivpravnu imovinsku korist, odnosno novac od socijalne karte,(materijalnog obezbedjenje porodice) u iznosu od 21.318,00 € u periodu od decembra 1991 god. pa sve do 04.01 2008 god. čime su oštetili oštećenog tužioca i Ministarstvo rada i soc. staranja za iznos od 21.318,00 €.

Medutim, nasuprot navodima žalbe oštećenog kao tužioca, prvostepeni sud je u pobijanom rješenju pravilno zaključio da je po tužbi K. S., podnjeta protiv tuženog Centra za socijalni rad opštine Rožaje, Osnovni sud u Rožajama donio presudu P.br. 584/91 od 13.01 1992 god. kojom je obavezan tuženik da plati tužiocu na ime duga iznos od 4.518,00 dinara.Da je rješenjem Centra za socijalni rad opštine Rožaje br. 1903 od 01.01 1991 god. K.S. postao korisnik naknade po osnovu socijalne sigurnosti porodice, a da je rješenjem br. 1903 od 01.07 1991 god. istog centra utvrđeno da K. S. nema pravo na novčanu naknadu po osnovu socijalne sigurnosti porodice, i isto je postalo konačno.Takodje je utvrđeno da u parničnom postupku tužiocu nije isplaćena

novačana naknada za mjesec jun 1991 god. u iznosu od 4.518,00 dinara, zbog čega je tuženik navedenom presudom bio u obavezi da tužiocu isplati dugovano potraživanje. Imajući u vidu da je rješenjem br. 1903 od 01.07.1991 god. utvrđeno da tužilac nema pravo na novčanu naknadu po osnovu socijalne sigurnosti porodice.

Imajući u vidu ovakvo stanje dokaznog materijala, pravilno je vijeće prvostepenog suda našlo da nema osnovane sumnje da su osumnjičeni K.M. i S.Z. izvršili krivično djelo zloupotreba službenog položaja iz čl. 416 st. 2 KZ, pa je uvažilo neslaganje istražnog sudije sa zahtjevom oštećenog kao tužioca Kurtagić Safeta, za sprovodjenje istrage i zahtjev odbilo kao neosnovan u smislu čl. 251 st. 7 u vezi čl. 24 st. 6 ZKP, o čemu su u pobijanom rješenju dati jasni i uvjerljivi razlozi koje i ovaj sud u svemu prihvata.

Sa iznijetih razloga a na osnovu čl. 407 st. 3 Zkp-a, odlučeno je kao u izreci ovog rješenja.

VIŠI SUD U BIJELOM POLJU
Dana 13.06.2011.godine

Zapisničar,
Smolović Rada

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA
Radoslav Konatar